

Tisková zpráva

Bianca Bellová: *Neviditelný muž*

Spisovatelka Bianca Bellová, držitelka mnoha ocenění za román *Jezero*, vydala knihu *Neviditelný muž*. Odehrává se zejména v městečku nazvaném Serafina, které si autorka vymyslela, stejně jako etnikum Amalů, z něhož neviditelný muž pochází.

O zdrojích a inspiraci k *Neviditelnému muži* říká: „Něco je z rodinné mytologie, něco z balkánské historie, zvonice, ve které se kvůli jejímu znesvěcení nezvoní, stojí v Bratislavě, muž, kterého ve tmě není vidět, je švagr kamaráda a největší část příběhu je fabulace. Serafové či serafíni patří k nejvyššímu řádu andělů, podle křesťanské teologie to jsou bytosti z čistého světla, ale zároveň jsou spojování s ohněm. Hodili se mi jako odkaz na město, které je symbolem dětské nevinnosti, ale zároveň i lidských slabostí a vin, má takový pěkný zvuk. A za Amaly si můžete dosadit v podstatě jakékoli etnikum sužované sváry a neshodami na místě, které není etnicky jedolité. Jméno je zcela vymyšlené.“

Hrdinkou knihy je novinářka Ema, od které odešel manžel. Ona se s touto ztrátou pokouší žít, skutečně se jí to však začne dařit až ve chvíli, kdy je nucena se vydat do své rodné Serafiny. „Mladá žena se potřebuje vyrovnat s rodinnou zátěží, kterou si nese životem — a dokud ten balvan neodvalí a neuklidí pod ním, nebude se moci pohnout dál. Ostatně myslím, že to ve svých textech řeším standardně, že je náš život a konání výslednicí vektorů a vzpomínek z dětství, všeho toho, jak jsme se naučili se světem interagovat, když jsme byli malí — a jak dobře naši dospělí zvládli nás tím světem provázet,“ říká Bellová. Vyrovnávání se s generačními traumaty je přitom v poslední době poměrně módní záležitostí nejenom v literatuře, ale i v psychologii či seberozvojových skupinách, ve společnosti rezonuje. „Nevím, jestli si každý rodinný konflikt zaslouží být zván traumatem, ale autor se bez dramatického momentu v textu neobejde. A mně ty rodinné křivdy i barvotiskové a často zkršené vzpomínky připadají tak plodné. Myslím, že je člověk obecně poháněn touhou po spravedlnosti a zadostiučinění a většina lidského konání je vedena právě touhou po jejich nalezení. A že bez toho nelze v životě najít rovnováhu a klid. A věřím tomu, že se nezahojená rodinná traumata a křivdy společně s různými patologiemi přenášejí na další generace. Ostatně z toho vychází i relativně nový princip restorativní justice, který se do právního systému snaží kromě trestu vnést i nápravu a spravedlnost pro oběti. Pokud je toto móda a pokud se o tom víc mluví, tak je to jen dobře,“ vysvětluje Bellová.

V románu *Neviditelný muž* nejde pouze o srovnávání se s generačním traumatem, ale o generační trauma děděné po ženské linii, ženy v Serafině i mimo ni jsou v románu vykreslené jako sveřepé, silné i záhadné, mezi nimi jako zásadní persona stojí babička hlavní hrdinky. „Babičky jsou mé velké téma, matrány, které už toho o světě dost vědí, jsou společensky dobře ukotvené, vážené, nepotřebují si nic dokazovat, ale přesto — anebo spíš právě proto — na svých bedrech nesou tíhu celého světa. Člověk je ostatně jediný živočišný druh, jehož jedinci žijí ještě dlouho poté, co ztratili schopnost se rozmnožovat. Já soudím, že to je hlavně proto, aby se mohli proměnit v babičky a směřovat nás a obejmout a chránit, když třeba rodiče selhávají. A pak je tu ještě jedna ženská postava, která se pohybuje spíš ve stínu a i po své smrti navštěvuje v noci ledničku, totiž tragická postava Franciny,

krásné a nadané, jejíž životní vyhlídky se naplní hořkostí a zmarem. Pro tu mám tolik sympatií, že bych ji nejradši objala,“ uvádí Bellová v narážce na jednu z vedlejších, a přesto zásadních postav knihy.

I když se děj románu *Neviditelný muž* odehrává ve fiktivním světě, zcela bez vztahu k tomu reálnému není: „Snažím se ve svých textech držet dál od konkrétních reálií a najít v dějích to, co má nějakou univerzální platnost. Ale těžko nevidět, že nějakých deset hodin jízdy z Prahy zuří největší konvenční konflikt v Evropě od roku 1945 a že v něm kromě mladých mužů i žen v uniformě umírá tolik civilistů. Válka na Ukrajině se mi do *Neviditelného muže* určitě propsala,“ uzavírá autorka.

Pokud budete chtít recenzi výtisk *Neviditelného muže*, napište mi o něj.

Rovněž vás ráda propojím s autorkou kvůli rozhovoru.

Tisková zpráva je vám k dispozici včetně citací autorky.

Její fotografie najdete na webu ke stažení v sekci Pro média.

Obálka knihy je rovněž ke stažení na webu, u titulu *Neviditelný muž*.

Klára Kubíčková

PR | propagace | média

Host — vydavatelství, s. r. o. | Radlas 5, 602 00 Brno

+420 774 443 602 | kubickova@hostbrno.cz

www.hostbrno.cz | [Facebook](#) | [Instagram](#) | [Podcast](#)